

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.III.11/2023/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett a 2023. évi április hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.172/2021/59. számú ítéletének Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottakat személyenként 6.000-6.000 (hatezer-hatezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2022. évi november hó 3. napján kelt 7.B.172/2021/59. számú ítéletében *Terhelt1 I. r. vádlottat* a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette miatt 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra, *Terhelt2 II. r. vádlottat* a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette és a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint minősülő garázdaság büntette miatt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra, *Terhelt3 III. r. vádlottat* a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt 1 év szabadságvesztésre, míg *Terhelt4 IV. r. vádlottat* a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. *Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak* vonatkozásában a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlottak a büntetés kétharmad részének kitöltését követő naptól bocsáthatók feltételes szabadságra. *Terhelt3 III. r. vádlott* esetében a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi

próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, melyből a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő naptól bocsátható feltételes szabadságra. Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban határozta meg azzal, hogy a kiszabott 300.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője más tényállás megállapítása és eltérő minősítés, valamint enyhítés, Terhelt2 II. r. vádlott és védője a testi sértés büntette alól felmentés, a garázdaság büntette tekintetében eltérő minősítés, garázdaság vétségének megállapítása érdekében jelentett be elsődlegesen fellebbezést, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.
- [3] Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak tekintetében a Pécsi Törvényszék ítélete a 2022. évi november hó 3. napján jogerőre emelkedett és – fel nem függesztett részében – végrehajthatóvá vált.
- [4] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a tényállás kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [5] *Terhelt1 I. r. vádlott védője* fellebbezésének írásbeli indokolásában és a nyilvános ülésen történő felszólalásában elsődlegesen a vádlott bűnösségének a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint minősülő garázdaság büntetében történő megállapítását és a kiszabott szabadságvesztés enyhítését kérte. *Terhelt2 II. r. vádlott védője* jogorvoslati kérelmével egyező tartalommal szólalt fel.

[6] **II.**

- [7] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is. A felülbírálat korlátját képezte azonban a Be. 590. § (9) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakra vonatkozó első fokon jogerőre emelkedett része.
- [8] A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okokból részben megalapozatlan, kis mértékben hiányos.
- [9] E részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette.
- [10] Terhelt1 I. r. vádlott sem jelenleg, sem az eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetésekor nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely miatt képtelen, illetőleg

korlátozott volt cselekménye következményeinek felismerésére, vagy az e felismerésnek megfelelő cselekvésre (29. sorszámú bírósági irat).

- [11] Terhelt1 I. r. vádlott megbetegedései a büntetéselviselési képességét nem befolyásolják, betegségei gyógyszerrel kezelhetők, speciális ellátást nem igényelnek (50. sorszámú bírósági irat).
- [12] Terhelt2 II. r. vádlott elvált, négy kiskorú gyermeke van, akik közül háromnak az eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, egy gyermeket az édesanyja nevel. (Terhelt2 II. r. vádlottnak a nyilvános ülésen tett előadása.)
- [13] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet [6] bekezdésben írt szabadságvesztés-büntetés 2016. március 23. napján, a [7] bekezdésben írt szabadságvesztés-büntetés 2016. augusztus 9. napján minősült kitöltöttnek.
- [14] Terhelt2 II. r. vádlottat az elsőfokú ítéletben felsorolt elítéléseken túlmenően a Pécsi Járásbíróság a 2022. évi június hó 3. napján kelt és a 2022. június 9-én jogerőre emelkedett 11.B.137/2022/6. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt 40 nap elzárásra ítélte a 2021. november 13. napján elkövetett bűncselekmény miatt (*erkölcsi bizonyítvány a másodfokú bíróság iratai között 6/I. sorszám alatt*).
- [15] Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

III.

- [16]
- [17] Az elsőfokú bíróság nem vétett az eljárása során olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút-, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [18] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően részletesen és körülmények között értékelte az ügyben felmerült bizonyítékokat, ítéletének indoklásában pedig meggyőzően adott számot a ténymegállapításairól, illetve ezzel kapcsolatban a vádlotti védekezések elvetésének okairól is. Következésképpen, indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [19] Értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, ezért annak tételes megismétlését nem, hanem – a védők érvelésére hivatkozva – csupán az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:
- [20] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak részbeni tagadásával szemben a sértettek vallomásai, és az e vallomásokat alátámasztó tanú9 és tanú10 tanúk vallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény és az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg.
- [21] Az elsőfokú bíróságnak a vádlottak és a sértettek egymással szemben álló vallomásait kellett egybevetnie a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, majd ennek eredményeképpen állást foglalnia az általuk szolgáltatott adatok megbízhatósága, végső soron a vádlottak és a sértettek szavahihetőségének kérdésében. Tovább nehezítette a tényállás megállapítását, hogy

sem a sértettek, sem a vádlottak eljárás során tett vallomásai nem voltak mindvégig következetesek, ugyanis azt az eljárás aktuális állásához igazítva módosították.

- [22] Az elsőfokú bíróság mindezek ellenére helyesen tulajdonított kiemelkedő jelentőséget és bizonyító erőt a sértettek vallomásainak. Az események lényeges elemét tekintve ugyanis következetes vallomást tettek, mely vallomásukat a vádlottak cselekményeiről készült kamerafelvétel és a rendőri jelentések is alátámasztották. A tettlegesség előzményeül szolgáló konfliktus kiváltó oka kétséget kizáróan nem volt megállapítható, azt azonban helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a sértettek ütlegetésében megnyilvánuló elégtételvétel, azaz a vádlottak utcánév utcába érkezése valamennyiük előadásában megerősítést nyert. Hangsúlyozni szükséges továbbá, hogy a bántalmazás tényét maguk a vádlottak sem vitatták. Védekezésüket – annak életszerűtlensége okán is – helyesen vetette el az elsőfokú bíróság. Az életszerűtlenség levezethető abból a tényből, hogy a vádlottak mentek gépkocsival a sértettek lakásának közelébe. Ebből következően ők voltak a tettlegesség kezdeményezői is. Ezt a következtetést megerősítette a sértettek vallomása is.
- [23] A rendőri jelentés, a sértettek vallomása, az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján tehát egyértelműen rögzíthető volt, hogy a bántalmazás Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlotthoz köthető.
- [24] Ezeket a körülményeket együttesen értékelve nem lehetett kétséges, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megfelelt a történeti valóságnak, így az – figyelemmel a Be. 593. § (3) bekezdésére – irányadó volt a másodfokú eljárásban is. A bizonyítékoknak az eltérő értékelésére, illetőleg eltérő tényállás megállapítására tehát nem kerülhetett sor.

[25] **IV.**

- [26] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [27] Következésképpen a jogorvoslati kérelmek felmentést célzó részükben nem voltak megalapozottak.
- [28] A bűncselekmények minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt.
- [29] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a bűncselekmények minősítése körében, hogy az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett testi sértés közvetlen életveszélyt keletkeztetett, a sértett a gyors orvosi beavatkozás nélkül életét veszítette volna. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben is, hogy a sérülést Terhelt1 I. r. vádlott egyenes szándékkal okozta. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elkövetés körülményeiből, az eszközzel történő bántalmazás tényéből, az erőbehatás nagyságából, a támadott testrészek elhelyezkedéséből és a sérülések súlyosságából együttesen az a következtetés adódik, hogy a vádlott az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségébe belenyugodva követte el a bűncselekményt.
- [30] A fentiek alapján Terhelt1 I. r. vádlott védőjének a cselekmény eltérő, garázdaság büntettként történő minősítését célzó fellebbezése nem volt megalapozott.
- [31] Az ítélet jogi indokolását – a fellebbezési főügyészség átiratában írtakkal egyezően – helyesbíteni szükséges. Az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott magatartásával két bűncselekményt valósított meg. Az elsőfokú bíróság által írtakkal szemben a garázdaság látszólagos alaki – és nem anyagi – halmazatot alkot a testi sértéssel. Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel, a garázdaság büntette

pedig három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A garázdaság azonban szubszidiárius bűncselekmény, azaz akkor állapítható meg, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Ezért Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségének megállapítására csak a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében kerülhetett sor.

- [32] Nem értett egyet a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott védőjének a garázdaság büntette tekintetében azon álláspontjával, hogy Terhelt2 II. r. vádlott bűnössége mindösszesen a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségében állapítható meg. A vádlottak erőszakos formában megnyilvánuló közösségellenes magatartása tényként volt rögzíthető. Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt, a tényállásszerű megvalósulásnak nem feltétele, hogy a cselekmény másokban ténylegesen megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, azonban jelen ügyben ez is megállapítható volt.
- [33] A Btk. 459. § (1) bekezdésének 3. pontja szerint a csoportos elkövetéshez legalább három személy részvétele szükséges az elkövetésben (a helyszínen vagy a helyszín közvetlen közelében) bármilyen elkövetői minőségben. A garázdaság csoportosan elkövetettként minősül akkor is, ha három vagy több személy nem egymást támogatva, hanem egymással szemben állva vesz részt az elkövetésben. Terhelt2 II. r. vádlott védőjének érvelésével szemben Terhelt2 II. r. vádlott a cselekmény elkövetésének helyszínén vádlott-társaival együtt volt jelen, akikkel a szándék- és akarat egységük a köznyugalom megsértésére vonatkozott.
- [34] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a sértettektől az általuk vitt eszközöket elvették, az életveszélyes, illetve súlyos sérülést ezen eszközökkel okozták, melyek nem csupán testi sértés okozására, de az élet kioltására is alkalmasak voltak.
- [35] Mindezek alapján helyes Terhelt2 II. r. vádlott cselekményének a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntettekénti minősítése. Az eltérő minősítést célzó fellebbezés tehát nem volt megalapozott.

- [36] **V.**
- [37] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A vádlottak vonatkozásában azonban mellőzni kellett az enyhítő körülmények köréből a beismerésükre történő utalást, ugyanis mindkét vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, bűnösségüket nem ismerték el. A beismerésnek tekinthető előadásuk is csupán arra terjedt ki, hogy nem ők voltak a kezdeményezők, hanem a sértettek támadtak rájuk.
- [38] Elmulasztotta az elsőfokú bíróság feltüntetni Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában, hogy az irányadó büntetési tételkeret kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, melynek Btk. 85. § (2) bekezdése szerinti középmértéke 5 év, Terhelt2 II. r. vádlottnál pedig a középmérték 2 év 4 hónap 15 nap szabadságvesztés.
- [39] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a súlyosító és enyhítő körülmények mentén kiszabott szabadságvesztés tartama tetтарыos és megfelel a jogkövetkezmények vádlottak közötti arányosság követelményeinek is. Mindkét vádlott vonatkozásában nyilvánvalóan csak a szabadságvesztés végrehajtásával érhetők el a büntetés céljai. Tartamának mérséklése, illetve ennek következtében végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése a vonatkozásukban szóba sem kerülhetett.
- [40] Következésképpen az enyhítést célzó jogorvoslati kérelmek sem voltak megalapozottak.

- [41] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy elírás folytán tévesen tüntette fel az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának alapjául szolgáló jogszabályhelyet, az ugyanis a Btk. 37. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján börtön.
- [42] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [43] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a Be 613. § (1) bekezdése alapján kötelesek a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2023. április 25.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.172/2021/59. számú ítéletének Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.III.11/2023/7. számú végzése folytán a 2023. évi április hó 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke